

Sygn. akt V CSK 597/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa K. H.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu i Sądowi Okręgowemu we W.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 14 maja 2014 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2014 r., wskazał na występowanie przesłanki istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Jeżeli chodzi o pierwszą przesłankę, skarżąca przedstawiła zagadnienie prawne, wskazując jednocześnie, że rozpatrzył je już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 maja 2010 r., II CSK 640/09, OSNC-ZD 2011, Nr 1, poz. 4. Za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się natomiast zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione (por. post. SN z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.). Ponadto, zagadnienie takie musi mieć poważny, istotny i uniwersalny charakter, wywołujący zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostało dotychczas rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy, a jego rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury (por. post. SN z dnia 20 marca 2014 r., IV CSK 577/14, nie publ.). Skarżąca powyższych wymagań nie spełniła choćby w stopniu dostatecznym.

Podobnie należy ocenić argumentację stojącą za oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej w zakresie naruszenia przepisów procesowych. Jeżeli skarżący powołuje się na taką przesłankę, powinien przedstawić nie tylko to, na czym ta oczywistość polega, ale również powołać argumenty, za występowaniem tej

oczywistości. Co więcej, sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, czyli że jej zarzuty są zasadne i w sposób oczywisty prowadzą do uznania zaskarżonego wyroku za błędny i podlegający wzruszeniu (por. post. SN z dnia 19 lutego 2014 r., I PK 265/13, nie publ.; post. SN z dnia 29 września 2014 r., III SK 91/13, nie publ.). Skarżąca nie wykazała, że naruszenie, nawet oczywiste, powołanych przez nią przepisów procesowych, uzasadnia uznanie zaskarżonego orzeczenia za oczywiście błędne.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.